

что русский народ все еще выжидает повного переведена на дѣлъ своего рѣгионуправления, хочь неразъ приходится ему тѣжко остоювати свои конституцію запорученій права, — але попри томъ все таки памѧта наша Русь, що тутъ, якъ вѣдь инде, маємо еще наші рускіе школы, наші народніе институціи и товариства, наші народніе права, котрій ачайже хочъ часомъ добутия своего повного признания. Илья посторония, а вже найменше противу-державна россійско-пансіалистична пропаганда не може представити Русинамъ ильямъ хочъ бы въ приближенію користныхъ и осущимъ выглядѣвъ. Ось чому всяка постороння грави-таций въ яку небудь иншу сторону мусить представитись зовсѣмъ безмыслию а для нашої народности шкодливо, ось для чого приклон-ість Русиновъ для Австріи и Династіи Габсбурговъ не есть лише поверхною але глубокопочутою и ясно зрозумѣлою.

Таки коли бъ мимо того всего проявились сердь гдекотрыхъ Русиновъ якъ антидержавни россійско-пансіалистичній агитаций, то мы иѣ на хвилю не страхаемось, обвинити въ спѣв-участи въ той винѣ именно галицко-польську дивнікарство и дотепершнну галицко-польскую политику. Если ся послѣдна политика галицко-польскихъ шовинистовъ змѣрас до того, щобъ своимъ безпощадно польонизаційн стремленіемъ не только не дати Русинамъ дальне розвиватись яко самостойній народности и всѣ права руского народа допнати погами, але ізвѣть то, чимъ обдарила Русиновъ Австрія и Династія Габсбурговъ, сколько можна отнити, згнести и умертвiti, — то зъ другои стороны галицко-польска праса все робила, що лише моглобы бути на руку по-стороннимъ агитаціямъ. Галицко-польска по-литика выроджувала посередъ Русиновъ деснепрацію и безнадѣйшть въ лучшу долю; галицко-польска праса аже надто надмѣрно под-сучувала и подсучувала себѣ десператизмъ и указувала дорогу злачесній абераций для десперантствъ. Отъ довгихъ-предовгихъ лѣтъ обиваються о наші уха безперестанній крики тыхъ газетъ о „московской пропагандѣ“, о „московскихъ рубльахъ“, о „царославныхъ запро-данщихъ“, о тежасности „Москальевъ“ а Русиновъ; отъ довгихъ-предовгихъ лѣтъ підъ та-кою науково и галюкапію навыкъ ізаже кождый галицкий Політикъ называети Русина „Moskalem“ и вважати его за платного „рубльевича“, найчестнѣйши працѣ Русиновъ берутся за одно съ „московскою пропагандою“ и на конецъ все, що руске, стає одиночнымъ съ „московско-шизматицкимъ.“ Підъ такими неуставными криками галицко-польскихъ газетъ спрадвъ неодній мігъ вже

остаточно обаламутитись и не только одинъ терпнть брати за однозначный съ другимъ, але и втерти остаточно всяке понятіе о беззаконності „московской пропаганды“, — скоро она має бути однозначно „съ рускою пропагандою“, скоро кождого Русина зарбно про-слуєса, якъ колибы бути бувъ спрадвъ „Москалемъ“ и „московскимъ агентомъ“. А скоро се дадося вже отъ довгихъ лѣтъ и скоро зъ замѣру не розржновано ізѣмъ однімъ и другимъ, — тожъ пытасмо, на чю се користь робилося, для кого съ замѣромъ гото-вилось поле и чия въ тобі вина? Ось чому такъ справедливо указавъ Вл. о. Качала сего року въ соймѣ, що „російскій агентъ“ — се власне тѣ безпамятій галицко-польскій шови-нисты, що не хотять знати Руси на Руси!

Тожъ, думасмо, будьбы пора задержатись и звернутись зъ такои блудною дороги. Кому дороже добро обохъ народовъ, цѣлого краю и цѣлой державы, сей повиненъ всѣма силами старатись поправити дотепершн зло. Тутъ почиває першій обовязокъ на галицкихъ Но-лякахъ и на галицко-польской прасѣ. И ре-візи и вазненіе не въ силѣ самія собою здер-жати можливихъ абераций чи деспераций чи блудного шовинизму, скоро дальне буде под-держуватись деморализація суспільности крив-дою правыхъ и честныхъ стремлень руского народа. Змѣнѣть вашу дотепершнну политику, узнайте на дѣлѣ Русь на Руси, пошануйте еи права и дайте еи дальне розвиватись яко самостойному, бѣть польского и великоруского народа зарбно отрубному народови, дайте намъ бути тымъ, чимъ узнала и узнає насташа кон-ституція, а тогдь всякий постороний, а тымъ бѣльше противуздарваний агитаций самія собою розбюются о честну грудь руского народа, тогдь прощите нашу край и въ згодѣ и мирѣ станемо працювати для дальніго добра нашого краю и для лучшої будучности нашихъ наро-довъ и нашої державы.

ДОПИСИ.

Зъ всѣднои Галичини.

(Станъ нашої политики на винѣ. — III. Якъ становище слѣдує занятии Русинамъ?)

Якъ жъ становище слѣдує занятии Русинамъ супротивъ такои амѣнії внутрішнної по-литики Австрії? Чи приглядатись намъ той перемѣнѣ рѣвиодушно, якъ кажеся, съ заложе-нными руками, чи підпомагати таку перемѣнѣ, — чи може по давному блукати по майданахъ и чѣпатись полы нѣмецко-національної партії и централістичнхъ ровитківъ? Стара пословиця, що навыкъ стаєся другою приро-дою, оправдує дуже ясно на цій політицѣ. Зъ давнѣ-давна навыкли мы Русини йти за Нѣмцями и съ Нѣмцями, а і нинѣ мимо тиж-кихъ розчаровань, мимо видимої школи для насташа и мимо безнадѣйности нѣмецко-централістичнї политики, наконецъ мимо всѣмъ я-сіонії революції, вирѣкаючись централістичнї политики, а щиро прихильючись до ідеї помирення народовъ Австрії, — революції, ухваленої на рукахъ вѣчу народнѣмъ р. 1880, — наша „висока“ политика все яко си блукаєсь вѣще старыми дорогами. Здавалосьбы, що мы не хочемо бачити новихъ историчнхъ фа-ктівъ, новихъ неоспоримыхъ перемѣнъ и тыхъ новихъ стремлень, якими переймаються вже вайвѣши мѣродайнії сфери. Навѣть сеи из-виднѣйши перемѣнї, які донершились въ об-овѣ Нѣмцівъ, перемѣнї нѣмецкихъ централістівъ на нѣмецкихъ національдъ — не бачи-мо, чи не хочемо бачити. Гдекотрій наші пред-ставителівъ и видній мужъ політичнї все ще-заходяючи бажати повороту нѣмецко-централістичнї ери, не мовьбы то вразъ съ нею мого-гла еще васяти для Русиновъ нова зоря но-вого блаженства.

На доказъ тихъ оманливихъ надѣй, чашо-то указуєши у насташа на тѣ поодиноки, для Русиновъ симпатичній голосы, якъ часами можна було почути сеи каденції рады державной въ-помежи Нѣмцівъ. Се голосы Кронаветтера, Менгера, Фукса и небогато іншихъ. Толькожъ тутъ заразъ и забуваючи на самомъ вступѣ, що и тѣ нечислений голосы не представляють собою одноцѣльної гармонії, що пр. Кронаветтеръ, якъ загально вѣдомо, дуже рѣшучо виржинеси бѣть централістъ, теперъ нѣмец-кихъ національдъ, и далеко вѣдьгає бѣть цен-тралістичнї, теперъ національно-нѣмецкої партії. По друге забуваючи у насташа заглянути важнѣсть твердьшнї рѣшаючої хвили и ста-

ва властивою причиною и цѣлою тихъ для насъ ізѣбъ то такъ симпатичнхъ голоси бѣть нѣмецкихъ. Коли бы тѣ голосы піднималися спрадвъ вади прихильности для насъ, то они повиннібы звернутись передовѣмъ противъ того, що робили и зробили самі централістіи и ихъ централістичнї правительства на нашу школу. Тажъ положеніе, вѣтъ котрому находитися теперъ Русини, есть именно раг excellence второмъ нѣмецко-централістичнї политики, топи политики, котра насташа покращила при ор-динаціяхъ виборчихъ и засудила насъ на вѣкі-вѣчній на самі меншости. — топи политики, що завела у насташа на Руси польскій языкъ въ урядахъ и школахъ, що обдарила насташа кр. Радою школною, що въ соймѣ, въ радахъ повѣ-точнихъ и загаломъ въ всѣхъ репрезентатив-ныхъ тѣлахъ засудила насъ судити въ мен-шости и дала намъ лише волю плачу але не волю дѣла. Се овочѣ и дары централістично-нѣмецкої политики для насташа Русиновъ. А коли винѣть въ такихъ законодавчихъ и адми-ністративнхъ установъ, вътивереныхъ самими нѣмецкими централістами и ихъ прави-тельствами, выходять и дальше еще все школ-дливій наслѣдства для Русиновъ, то чиже се не наслѣдства самоижъ централістично-нѣмец-кої системи, чи се не плоды тихъ самихъ теперъ ізѣбъ надъ нами жалючихъ и съ нами симпатизуючихъ Нѣмцівъ - централістівъ? Чиже супротивъ такъ неоспоримыхъ фактівъ можемо мы поверити въ щирѣсть тихъ сиреновихъ голоси бѣть нѣмецкихъ націо-нальдъ?

Мы бодай, маючи за собою такъ довго-лѣтній досвѣдъ о шкодливості нѣмецко-цен-тралістичнї политики для Русиновъ, маючи передъ собою такъ сумну исторію того, що нѣмецкій централістъ зробили на нашу очи-видну школу, — мы не можемо винѣть повѣ-рити тимъ сиреновимъ голосамъ, тымъ окруж-шинамъ але уданого милосердя нѣмецкихъ національдъ інадъ нашою долею, мы видимо вонсѣмъ інше жерело и іншу цѣль тихъ си-реновихъ бѣть нѣмецко-централістичнї симпатії для насъ. Розглянувшись посередъ всѣхъ австрійскихъ народовъ мы бачимо, що нинѣ стоять всѣ славянські и загаломъ всѣ нѣнѣмецкій (о Мадярахъ и Угорщинахъ тутъ не говоримо) народы Австрії за помиреніемъ и рѣгионуправліємъ всѣхъ австрійскихъ наро-довъ, с. в. за обновою и перемѣнною Австрії на жизненну и многонадѣйну державу своихъ народовъ на основѣ ихъ вѣдомъ и рѣгионуправ-лії. Беть се зворить Австрія до нової, славянської політики, — о столько славянської, о сколько значну бѣльшѣсть австрійскихъ на-родовъ творять Славине. Сю нову, а самыи нѣбѣорній реалізмъ политичнї виважи-ну політику внутрішн-державну вразумѣли вже и самі найвишні сферы въ Австрії, якъ се мы вже піпереду показали, а слова Цѣсаря, сказаний триестинської депутатії, були ясною ознакою сеї нової перемѣнї и політики. Нѣмцівъ-централістъ, потерявши свое правительство и свою бѣльшѣсть въ радѣ державной, побиваючись вѣма силами и способами за втра-чену властю.

Чиже не на руку имъ, показати передъ си-вѣтъ, що не всѣ австрійскій Славине стоять за сею обновою Австрії на основѣ вѣдомъ и рѣгионуправлієння вѣхъ народовъ, що въ помежи всѣхъ Славинъ Австрії бодай одинъ Русини готовий дальніше тягнути нѣмецко-централістичнє яр-мо и підпомагати нѣмецко-централістичнї по-литику, хочъ она йде на явну школу не толь-ко вѣхъ австрійскихъ Славинъ, не только на школу Австрії, але іменно і въ першомъ рядѣ на школу самого руского народа? Чиже се не на руку нѣмецкимъ національдъ, що разъ бѣльше підѣупадаючи, особливо, коли они таку оманливу демонстрацію можуть виводити за марну цѣну колькожъ сиреновихъ де-кламацій ізѣбъ въ оборонѣ руского народа — декламації варбнѣ безхосеннихъ, якъ и не щирѣхъ и противорѣчнхъ цѣльдъ дотепершнї фактичнї політицѣ централі-стично-нѣмецкї?

Чи же маємо мы заманюватись такими сиреновими голосами, чи маємо сповинити сун-му ролю несвѣдомихъ помагачинъ шкодли-вихъ експериментовъ централістично-нѣмец-кихъ, чи маємо дальніше дѣлати на школу на-шу и на школу всѣхъ австрійскихъ Славинъ и дальніше тягнути нещечнє ярмо збанкруто-ванихъ централістовъ? Намъ вдаєся, що и для Русиновъ и рускихъ посльв въ радѣ держав-нї насташа вже країна пора, порозумѣти ти-ти на нову дорогу. Правду сказавши, мы вже станили почасти на ту нову дорогу, бо, исклѣ скажано вже вище, руске вѣчне народнѣ вѣ. р. 1880 вискалося ізъ своїй першої революції дуже рѣшучо противъ централістично-нѣмец-кої політики, а въ обновою Австрії на основѣ вѣдомъ и помиренія всѣхъ австрійскихъ на-родовъ. Теперъ ходить о те, щобъ не задер-жатись въ половинѣ дороги, щобъ не поперес-тати на одній теоретичнї програмѣ, котрої бы не слухано на дѣлѣ, але щобъ і дѣломъ, въ цѣльмъ нашому політичнїмъ поведеню, въ поступанію рускихъ пословъ, въ цѣльмъ житію політичнїмъ та програма наша вживлена на Руси польскій языкъ въ урядахъ и школахъ, що обдарила насташа кр. Радою школною, що въ соймѣ, въ радахъ повѣ-точнихъ и загаломъ въ всѣхъ репрезентатив-ныхъ тѣлахъ засудила насъ судити въ мен-шости и дала намъ лише волю плачу але не волю дѣла. Се овочѣ и дары централістично-нѣмецкої політики для насташа Русиновъ. А коли винѣть въ такихъ законодавчихъ и адми-ністративнхъ установъ, вътивереныхъ самими нѣмецкими централістами и ихъ прави-тельствами, выходять и дальше еще все школ-дливій наслѣдства для Русиновъ, то чиже се не наслѣдства самоижъ централістично-нѣмец-кої системи, чи се не плоды тихъ самихъ теперъ ізѣбъ надъ нами жалючихъ и съ нами симпатизуючихъ Нѣмцівъ - централістівъ? Чиже супротивъ такъ неоспоримихъ фактівъ можемо мы поверити въ щирѣсть тихъ сиреновихъ голоси бѣть нѣмецкихъ націо-нальдъ?

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Складнї делегації.) Для 5 лютого делега-ція ухвалила жаданій правительству над-звичайнї кредитъ въ сумѣ 8 міліонівъ зл., збогали замкненій. Межи-ухвали делегація ав-стрійскої а угорской не було жаданії рѣшнї. Такъ під часъ нарадъ въ комісіяхъ якъ і въ реплан делегації не підносили замѣти противъ

(Дальше буде.)

потреба превозведен кредиту, в подношении тѣль-
ко джиннеродѣ земства противъ дотаториѣнного
иммиграціи австрійской къ склоненіяхъ кра-
їсты; въ огороженіе на будущее. О битовѣахъ из-
вестіи о вторженіи въ комісіи генеральнѣ
ыхъ, мы же писали мгновенного разу. Для
этого на посыпку заѣданію австрійской делега-
ции сложилъ резервентъ комиссіи дѣлъ Русской
правоохраныѣ въ проекту правительственнаго
закона delegatium ухажаетъ кредиту изъ жи-
вой сумѣ. Коммісія, говорила резервентъ, мы
не хотимъ то, чтобы достаточно силъ военныхъ
силъ якъ вскорѣ въ австро-германскій прѣдѣлъ
быть постыдѣ и чтобы наше войско не мало
такъ небудь недогоды. За delegatium первій за-
бралъ голову пос. дalmatinskij Кланчъ. Онъ
заявилъ, что раздѣлъ, чтобы постыдѣ было
австро-германскому придушеніе, але бѣзъѣбы, чтобы по-
стѣть изъ склоненіяхъ трактъ буда заведенъ въ
иммиграція, кетрабы давала поруку, что постыдѣ
не по повторятъ. Въ тѣхъ цѣляхъ наложена пер-
выйѣ вѣдомынти башакъ национальный гим-
настіи народа. Дальше дѣлъ Кланчъ не похвалилъ
то, что для придушенія постыдѣ изъ Кримини
избѣжало путь въ ландверъ дalmatinskij.
Пос. Штурмъ укажалъ оккупацию Босніи и Гер-
цеговины венѣціемъ для Австріи; выдали, какъ
же держана рѣчь рѣочно въ титулѣ оккупации, сут-
то въ всѣхъ титулахъ тегерь. Дальше выступили
Штурмъ противъ жалобы Кланчъ, что полик-
аматинскій мусагъ отрѣзѣтъ изъ дalmatinskij
изъ Кримини; ария отбирає роскоши отъ
жизни. Кн. Чартеромъ Бокій показалъ въ свою
въ проконѣ генеральный патесъ на то, чтобы Ав-
стрія конечно подала природу администраціи
въ трактъ склоненіяхъ. «Миссъ политична Ав-
стріи на Венѣѣ — сказала кн. Чартеромъ Бокій —
сказать ясно въ тѣмъ, чтобы Австрія стала
и христіанскими славянскими на-
родѣвъ покровителью, приятелью въ силу
принципа». Пос. Пленеръ сожалѣлъ, что изъ
склоненіяхъ трактъ заведено перенести референ-
тъ аграрную. Противъ промоны Кланчъ и Чарто-
ромъ Бокій зажѣлѣ, что бы раздѣлъ бачти на бу-
щую въ администраціи Босніи и Герцеговины спра-
вильный и абсолютный, который наѣбностнѣ
нейший для краѣвъ наѣбъ варварскихъ.

На всій заміті попередніх бесідниківъ
з'являється въ даний промежъ министръ Сла-
вя. На заміті кн. Чарторыйского отповідає ми-
ністеръ, що на 774 урядниківъ въ окунова-
ніхъ земляхъ єсть 621 Славянъ, а 101 такихъ,
якієї знають ім'я красний. О германізації не-
є въ земляхъ П. Казахівъ отповідає, що въ доволі-
ко національнихъ бажанъ Босніякъ і Герце-
говинські є абсолютно неможливі. На заміті
Планера є абсолютний заявлені миністру,
що вони стоять за автономію громадъ, бо всі

(Повстанцы из Далмации и Герцеговины.)
Генеральная команда из Сербий донесла телеграфно дик 4 звукового съединяющей отрасли: Дни 31-го из битв подъ Бродъ было из 77-ого (самборского) полку тяжко раненый воинъ Иванъ Гадомчакъ въ легко раненый воинъ Сеняко Борисовичъ. Того же самого дня из битв при Крепинѣ (Львова) из 9-ого (стрыбскаго) полку: битвъ погибъ Ендре Конецъ; также ранены воинъ Иванъ Бобовски, Дмитрий Лебедь, Димитъ Сорока и Гравъ Струтникъ. Тоже раненый капитанъ Тихи, из 74 полку умеръ.

Віленські газети подають специальний спри-
важливість та отбуваючихся досі битви сті повстан-
ців, розуміється, та тихъ битвъ, о которыхъ
було вже дозволено офіційний. Для характеристи-
ки позиції та місцемъ читателямъ описа-
тически може Коритомъ въ Біліцькому відъ 16 до 20
стака. Дорога въ Треббину черезъ Балекту до Ко-
ріти була відъ 16 очін загрожена повстанцями
зі сторони граніць чорногорською. Въ Кориті
сталася залога і компанія 11-ого полку. Тобо-
жеважна треба було довести живности ві стріль-
бахъ (музиканта). Тамъ такоже заміча приїхала двоє
підставників імені Шмерзинга 67-ому (германсько-
румунському) підпілі командою капітана Махальского.
Зі Балекто до Корити проводила музичнимъ відхі-
домъ стежка між скелами. Наше військо не
могло для обслуговлення відправити очін патролъ,
бо всіхъ не могли по скелахъ тихъ дрешивати,
тако чимусою повстанці між тѣ скеліць ут-
іти спадки та камені на камені. Повстанці по-
спішались, по-за камінами, тако що годъ від-
ібралися. Капітанъ Махальский пішовъ зъ
Віленською та військовою та 90 завоюваними жи-
вностями въ амуніцією горянки кіньми. Повстан-
ці відъ нього телеграфомъ відповіли: «групи по-
рубали, другі вібрвали». Коли військо съ трам-
партомъ дойшло до вільного Присланика, недалеко
відъ Корити, побудувались въ гори куїл і нараху-
вали перехожихъ військо, таїмъ більше, що ві-
дівляється піктог. не буде видно. По ході війни за-
лякала горища перестрілка між укритими повстан-
цями та військомъ. До повітряла годъ будо доб-
ратися, короткімъ візъ буде зъ більшої сагі-
стинки, капітанъ Махальский дає війську розказъ до по-
вітряла въ Біліцьку. Що еще: поділась стурбован-
ністю та відсутністю коней, почали розрізувати посто-
їнки, котрими призначані буди до хребта коней
занувки зъ амуніцією та провіантомъ, та хотіли
не відійти угідно, куди понаде. Капітанъ від-
пуштувавъ споряджені въ пері шкоди, тому
зъ всіхъ тамъ мусило відійтися всіхъ скрипів
зъ амуніцією, складо 10.000 зарядівъ. Поворотъ
було въ ході. Зъ сторони війська будо зъ більшо-

тыхъ, 12 рабочихъ, 2 прошлыхъ. Изъ убитыхъ 1
было съ юбкою, прочь 4 зачленено складочного
для отравления покалеченныхъ, от подгребающимъ
головами. Може также рабочими быть один изъ
нихъ, когтого поймали бывшими повстанцами буди спасъ
или быву лежачему отрѣзанъ нѣкъ а потомъ съ
днія повстанецъ забиралъ бѣрѣзати ему чисто
тульку голову, — але не доказываетъ, бо изъ той
же хижины австроїска буди его поваленъ. Для 13
жертвъ выступили съ проповѣдью и амуницией изъ
Бѣлка до Кориты еще два батальона войскъ, об
этійшъ выслано имъ въ помощь еще полѣ бата
льона. Повстанцы имѣли же доѣ отъ большого си
лою, тоже по короткихъ отыскахъ почуявшись
Корито запрещентовано и засыпѣ хижы Бѣлки
и Кориты приворочено.

О силѣ и позиціяхъ повстанцій въ Герценії, Боснії и Кривонії має австрійсько-жизнеструнное издающее вѣсти: Меже Фечко въ Столице въ Герценії стоитъ 450 людей подъ начальствомъ Давидовича; на побѣдѣ отъ Османія бега Таховичъ въ 200 повстанцій около Невеніи находятся около 700 повстанцій подъ начальствомъ чорногорца Михаила Водичка; коло Комина сотка повстанцій. Въ Босніи здрои повстанцій находится въ долинѣ реки Железницѣ на полудорѣ отъ Серавы, — тамъ стоитъ около 1800 повстанцій подъ начальствомъ турецкихъ вождей; той отдельъ мае новую горную батарію. Въ Кривонії коло Леденицѣ стоитъ отдельъ съ 900 людьми Петра Лакарича; въ окрести Убли стоитъ Линовачъ съ соткою повстанцій. Всѣ отдельы повстанцій лихо уоружены, кроме отдельы Давидовича, который уоруженный карabinами системы Мартини.

Крамбовский „Став“, который, как известно, изъявилъ съ высокими урядовыми сферами въ Вѣдни говорить безнастолько, что Австро-Венгрия въ короткій часъ буде мускала поставить підъ сапоги Черногоріи и оккуповать край черногорскій. Зъ Рагузы рѣвновѣрно доносятъ до *Neue Freie Presse*, что въ тѣмъ говорятъ зовѣтъ отвергтою оккупации Черногоры, колиѣзъ князь Министъ не буде въ саѣ удержать нейтральности. — Politik Стоттеръ дѣсталась доносъ въ Цетиня (столицѣ черногорской), что помимо указу книжного, чтобы Черногорцы не шли въ помощь повстанцамъ, передѣлоша черезъ границю до 25 сѣчня (того дня издана доисъ 200 до 300 подданныхъ черногорскихъ изъ помѣщицъ повстанцамъ.

Ген. Иванович удався даже изъ Кастель-
нуово до краѣнъ оккупованныхъ, — се знаѣ, що
небавомъ розпочнеть іже акція зачѣння на ве-
лику склою. Въ Мостарѣ осмотривъ ген. Ива-
новичъ воївого и шинтала восьмій и зарѣзъ дойшъ
до Вѣдна, що все знайшонъ изъ найкрасшомъ по-
рядку. Въ Далматаціи устроено шинталѣ: изъ Ра-
гузъ на 450 лѣжокъ, изъ Кастельнуово и Катаро
на 300, изъ Спліјта на 375 лѣжокъ.

(Рада боржевана.) На засѣданію комиссіи буджетовъ въ субботу мин. тыждня интерpellованъ былъ Найвиртъ министра Дунавскаго, въ иныхъ вынужденыхъ складахъ правительство грошейъ касть правительственныйхъ, и чи зложило яку чисть въ банку для изрѣбъ коронныхъ? Министеръ замѣтилъ, щобъ комиссія выбирала 3 членовъ для выслѣдженія той справы. — Комиссія для нарадъ надѣланъ въведеніемъ почтовыхъ касъ ощадности въ Австро-Венгрии, скончала вже генеральну дебиту и признала въ послѣдній разъ потребу и користьность той институціи. — Завтра отбудется засѣданіе палаты паній, на коихъ буде первый разъ читанъ уставъ о ческомъ университетѣ въ Пилзенѣ.

ЗАГРАНИЦЯ

Россія. Звѣстія нашимъ читателямъ бѣ
оѣа ген. Скобелевъ склонила россійскаго
секретаря стану Гирса высказати графову
Кальюнокому свое сожалѣніе по поводу выходокъ
Скобелева противъ Австріи. Тымъ чиномъ той
неприятный для Австріи и Нѣмеччини случай зѣ
сталъ официально залагоджены. Кн. Бисмарктъ
и мнѣ звѣщаютъ нѣмецкіи газеты, рѣшено приватно
пожадать бѣ правителемъ россійскаго выясне
нія въ тѣмѣ дѣлъ; очевидно, что таку саму або
подобную отповѣдь мусѣнѣ достати отъ Гирса и
нѣмецкіи канцлеръ. Ген. Скобелевъ зарѣзъ по
выголошенню своихъ боѣоды выѣханъ (кажуть, що
онъ наизуѣ смѣшилъ до Паризія. Дальшии хара
ктеристичныи признаки, за когро можноѣбы
видѣти на бѣнющемся Россіи до Австріи, есть въ
той фактъ, что Гирсъ взынѣнъ на славянскіи
благотворительныи комитеты, чтобы начереніи
зѣ автозъ своихъ недавно принятыхъ почетныхъ
членовъ герцоговицкихъ воеводъ: Столыпинъ
и Симоничъ. Зѣ сего можна ви
дѣти, что въ Петербургѣ спраїдѣ стараются за

ховати приязнь относения съ Австроією. За російскими прасами виступають противъ Австроіїа толькъ панславистичні и памроросійскі газеты (Московские Вѣдом., Русл., Новое Время); официальний же и либеральный газеты стоятъ за удержаніемъ приязненныхъ границъ между Россіею и Австроією. „Journal de St. Petersburg“ (официальный органъ) найгорячѣше выступаетъ за дружественными отношениями Россіи съ Австроією. Бестѣднія Кальсонъ изъ delegaціи (подану въ послѣдней части „Дѣла“) обговорюютъ официальный и либеральный дневники россійской даже симпатично. „Голосъ“ также, что гласъ австроійского министра дѣлъ заграницыныхъ въ Россіи появился быть принятъ или найживѣшѣе, бо она запомѣдала Россія такъ дуже бажаный миръ. Россіи также „Голосъ“, позиція только спокойно признается драматона на балканскомъ побѣзостровѣ и не покинетъ.

шатель от таможни для; чогось більше від сторони Росії не буде жадати ант. Австрія вже Німецькою. Місцятися від діла австрійської топори відомою Росією ант. єї поганка вже почута своїх інтересів. Росія має вже теперешніх худих заради богато роботи у внутрі держави, роботи ділово важливіші в результаті, які авантюри заграниці. Въ тімже дусі вискачується і з "Рускіх Нідостої" въ Москвѣ "Нове Время" знову жаде, щоби Австрія для позиції світськіх військ Славянъ отступила Боснію Сербія въ Герцеговину Чорногорії. Тою дорогою, каже "Нове Время", Австрія скорош забуде собі бажані користі політичні та торговельні, які початково підбігають.

„Правительственныи Вѣстникъ“ оголосилъ
же официальне именование Каткова, редактора
„Московскихъ Вѣдомостей“ тайнымъ сопѣтникомъ

Въ Англії, якъ се мы вже збѣздали, завѣ-
звавъ комитетъ и скликанъ митингъ въ спрѣ-
пераходѣованіи жидовъ въ Россіи. Коми-
тетъ представалъ въ англійской праѣтъ первоѣ-
даніи жидовъ въ это разъ приѣзжалъ краснѣхъ
анѣжъ оно было на дѣлѣ. Митингъ ухвалилъ же
меріялъ и хотѣлъ его передати правительству
rossійскому черезъ россійскаго амбасадора въ
Лондонѣ. Амбасадоръ однакъ не принялъ memo-
риала. „Journal de St. Peterbourg“ обговорюя чѣ-
англійскій митингъ для спрѣпераходѣованіи
изразилъ проповѣдникамъ агитациіи права осуджувати
законы россійской державы, здѣсь же изъ при-
зывѣхъ отношеніяхъ съ Англією. Агитаторы ан-
глійской изъ корыстъ жидовъ россійскихъ возлѣбѣ-
радше скликати митингъ въ користь пріятелѣ-
ныхъ Англію Ирландцѣвъ. Сей замѣтъ Journal'a
de St. Pet. даже спрѣдливый. Дѣйши вѣдомо-
сть изъ Америки, что въ Нью-Йорку вже
отбувся митингъ для протесту противъ негуман-
ному пересѣданію жидовъ въ царствѣ россій-
скомъ. Очевидно, анѣжъ въ Англії а тѣмъ меншъ
изъ Америцѣ не знаютъ участники митинговъ
одна гуманнѣйшихъ народовъ.

Въ мѣстѣ Тагирозѣ выкрыто величезную
дефравацию изъ коморъ цинковыхъ. "Новое Время"
подаетъ высоцкость дефравованныхъ скарбовыхъ
грошей на 70 миллионовъ рублей.

Главное управление по деламъ печатиъ займется теперь проектомъ реформы закона пра-
вового. Газеты могутъ быть такъ же из Австро-
конфедераций, а затвердженные конфискаты будутъ
находиться до суду. Осторожны могутъ быть зне-
сения, такъ само и часовой запрещенъ выдаванія цѣ-
здаржанныхъ однакожъ буде запрещенъ умножуватъ

Франція. Въ четверъ мин. тыхдна отбулоась рада министерійна нового кабинету; предложено надѣять проектами и реформъ, котрѣи не иного рѣжима отъ памѣреныхъ реформъ Гамбеты. Эта реформы Гамбеты новыи кабинетъ выключитъ ревизію конституціи и важніе реформы финансова, акѣ: выкупно-желѣзницъ на власність державы, нову схему ренты и конверсацію долговъ державныхъ. Катинегъ Фрейзансъ має надѣю удержатись: и въ сенатѣ буде несомнѣнно мати сильну перевагу, а въ палатѣ послѣднѣй опозиціи буде, акѣ обуписано, такожъ въ меньшности. Именованый за Гамбеты амбасадоромъ изъ Берлинъ Куртъ позостане и за кабинету Фреїзансъ на свояхъ урадѣ; за тое амбасадоръ для Петербурга Шедордъ зображенъ именіемъ отказаныи. Въ загадѣ мають настути многи змѣни въ французскомъ тѣлѣ дипломатическомъ.

НОВИНКИ

— Судово-поліційні ревізії в увагімені. Якъ мы
же напереду вищіали, отбухав недавно полі-
ційні ревізії по Львові у Адольфа Добрянського
и Іосифа Маркова, а на пропозиції у о. И. Нау-
мовича ві Складаті. Сен суботы межи 4 а 6 го-
диною зъ поздня вітбухлися судово-поліційні реві-
зії у Адольфа Добрянського, ві редакціяхъ
«Слова», «Пролома» і «Страхонду» і ві това-
рістю «Академіческій Кружки», при чаймъ уві-
зивши Адольфа Добрянського, пенсіоновано-
го сенкінника двору, его дочку Ольгу Гра-
барь, Венедикта Площанського, редактора
«Слова», Іосифа Маркова, редактора
«Політического Слова», Лябідя, редактора

Страховуда² в Василія Дльогоу, кіноера Адама Кружа⁴. Рівночасно видано голограматичні узиміння п'ятьнадцять собів на праця-
ні, потрібні доставляти сини дітям до львів-
ського суду карного. И тамъ въ недѣлю рано при-
везено до Львова уязненыхъ: о. Іоанна Нау-
ковича изъ Скалатъ, его сына дра мсл. Нико-
лая Науковича, драка изъ Скалатъ Андрея
Сою, мѣщанина Александра Залузского изъ Зба-
ражъ и 5 солдакъ изъ Гнилочинъ: Ивана Глу-
шу, начальника громады, Василія Залузко, заступника гром. начальника, Ивана Шулуп-
дора, господаря, Тимка Бишевского, госпо-
даря, и Марка Малиновича, господаря. Въ не-
дѣлю вечоромъ привезено уязненыхъ: о. Нико-
лая Огоновскаго, редактора "Родемого Ли-
стка" и катахита изъ Червонцій, Іанідара Трембінскаго, редактора "Приятелійствъ" изъ
Коломыї, я Аполона Начала, редактора "Го-
сподаря и Промышленника" изъ Стасицлавова. Въ
второкъ рано предпринято допову ревизію у
Спирія, драка при Успенській церкви во Львовѣ,
котрого уязнено, бѣтька изъ Старонагіївки
книгаринъ, а въ походже переведено ревизію у
Александра Щербана, редактора "Наука", ко-
трого тож само уязнено. Досі випущено на
вольну стону С. Лабаша и В. Лагоду. Слѣдить
за уязненими провадити сойбістка Самолевич
при помочії судій скількихъ Сокальськіхъ Ля-
щниць. Вѣсть о ревизії въ "Руській Каскій",
котра поспішася колька день по Львовѣ, оказалася
неправдивою. Польські львівські газети, не безъ
помощі певної тенденційності, подали вѣсти що
о іншихъ уязненихъ и ревизіяхъ, що однакож
оказалася зовсімъ поганою.

Судьба жозефовской рады поэзаторов. Нёхтальская заголовком поместила "Дело" по ч. 2 ст. 2 р. нейдомбст въ Женевщину, что русскіи члены по-вой рады поэзаторов не могутъ дождаться зверненія безосвященнаго царскаго ректору, подали до ц. к. Намѣстництва ургенсъ. На той ургенсъ неодержали единакъ никакомъ откликъ, а були при-мущены выплати подъ днемъ 24 січня 1882 другій ургенсъ. Днесъ подѣлляемъ съ Вамъ тозо раздѣльно наѣткою, что въ концѣ нашъ голосъ вы-слухано въ ц. к. Намѣстництво откликнуло себѣ по-слѣдній ректорусъ польской меншоти и звернуло актъ выборнаго ц. к. Старосту жозефовскому съ из-рученіемъ, чимъ скорѣе увенчатьовать раду. Икъ зачупаемо, терпимъ лиже назначение: на день 8 (20) лютого с. р. мають члены обратиться. Масны пошути надѣяю, что фатальность, яко тихъ наѣтъ радами поэзаторовъ съ рускою большотою, не скроетъ тутъ знать поигриться, и что русскіи члены нашей рады, не зважаючи на тѣсноту переполненія въ противной стороны, тоже и синъ размѣ-шь комплѣктъ зберугемъ. Жаданіемъ больше изъ

— Рускъ читальній народній залишиться въ Ранній
кодѣ Буска, въ Мизуну коло Долгихъ и въ Тере-
бовля. Въ Козарахъ изъ поз. рогатинскій зали-
шиться читальній и усіній хороши підъ про-
вожаннямъ Ивана Гавриловича.

— Вечеромъ музикально-декламаторскій (вечеринкѣ) устроенъ акад. товарищество "Дружинѣ Лихварь" въ пятницу для 10 л. лютого с. р. изъ концертної "Русской Бесѣды" при ул. Краинской, ч. 14, во Львовѣ. Въ программу того вечера входятъ: отчтъ, спѣви и декламація. Вечеръ той

устраивают члены товарищества пасечными сажами.

Вечером съ таможни устрою «Руско-Каспию» для 31 сажи (12 златого) о. р. въ слѣдующую недѣлю. Той вечеръ наложитъ до послѣднѣхъ сажъ пасеница, тоже можно надѣяться членовъ участія

— Зъ Залышнъ побѣ Сокаленъ пишутъ намъ: Выдѣлъ ради поѣтвовъ изъ Сокала наказанъ для 17 зѣнъ с. р. начальниковъ громады изъ Залышна, чтобы громада себѣ-часть ноздалъ на гостиницѣ пѣсокъ и рубала изъ лѣтой фашинъ до гостиницѣ и чтобы начальникъ до конца этого зданья выдѣлъ справу, колько вынесено фѣръ пѣсокъ и колько названо фашинъ. Мы самъ не знаемъ, кѣмъ се судить, бо такого наиму выдѣлъ не мѣгъ право выдати. Предѣлъ гостинице отъ границѣ сокальской до добрачинской рѣдный кѣмъ столь к не треба его направляти. Противно же грунтамъ добрачинскихъ, ключацкихъ и кротинопольскихъ немало выборъ, а единъ тантѣ громады не одержали такого наказу. Але тутъ есть еще одна неправильность: чѣмъ можно наказувать кѣмъ подобного сердъ зимы, коли пѣсокъ замерзъ? Ну, кѣмъ рѣдъ поѣтвовъ не находи тутъ иконѣюю о поради (бо, якъ сказано, поридѣйтъ такихъ не треба анѣ же часть на нихъ), а ходио радио о томъ, чтобы чѣмъ небудь дѣлти громадѣ нашей изъ знакъ, бо съ то она не пенира справы отарон ради поѣтвовъ. Смѣю еще снѣтати, тому что ради поѣтвовъ вже черезъ два роки не платитъ громадѣ за вынесенный изъ гостиницѣ пѣсокъ зъ громадскаго насосинска? Таже предѣлъ выдѣлъ красный установилъ изъ бюджетѣ нашу киоту на удержаніе доброй. Чѣ такими час бути поридѣть въ такую та опѣка? Але намъ дуже лона справа: ось теперь надходить новѣ выборы до ради поѣтвовъ, та гдѣжъ наине, пр. П... и М... боктъ, чтобы ихъ выборъ звонъ не узлы, тоже треба бодай такими способомъ изнѣвадитъ бѣдну громаду до послуху та мовстанъ.. Однакъ

— На посаду учитель въ школѣ купъ коней при львовской школѣ ветеринарній разослалъ преслѣдованіе на выставочный конкурсъ до конца этого с. р. Для той посады назначена плата въ суммѣ 1000 зл., половина додатку анатомическому въ суммѣ 150 зл. и вольно мешканце. Убѣгатель мусатъ мати дѣльцемъ ветеринарній.

Стипендію зъ фундації Михаїла Попеля въ суммѣ 40 зр. за другій піврік школи надала митрополія.

— Класифікація учениковъ рускої гімназії во Львовѣ за перший піврік сего року школи. Въ класахъ приготувлюючій одержали: 2 учн., бтнанчесн., 15 першу класу, 1 другу класу, 2 третю класу, разомъ 20 учениківъ; въ I-й класѣ отдалу а: 5 бтнанчесн., 26 першу кл., 4 другу кл., 7 третю кл., — разомъ 42 учн.; въ I-й кл. отдалу 6: 3 бтн., 21 пер. кл., 4 др. кл., 3 тр. кл., — разомъ 31 учн.; въ II-й кл. отдалу а: 4 бтн., 19 пер. кл., 5 др. кл., 6 тр. кл., — разомъ 34 учн.; въ III-й кл. отдалу б: 3 бтн., 16 пер. кл., 4 др. кл., 4 тр. кл., — разомъ 27 учн.; въ IV-й кл.: 2 бтн., 31 пер. кл., 7 др. кл., 9 тр. кл., — разомъ 49 учн.; въ V-й кл.: 4 бтн., 18 пер. кл., 7 др. кл., 5 тр. кл., — разомъ 36 учн.; въ VI-й кл.: 1 бтн., 19 пер. кл., 7 др. кл., 5 тр. кл., — разомъ 34 учн.; въ VII-й кл.: 10 бтн., 19 пер. кл., 7 др. кл., 2 тр. кл., — разомъ 38 учн.; въ VIII-й кл.: 1 бтн., 19 пер. кл., 2 др. кл., 4 тр. кл., — разомъ 26 учн.; въ IX-й кл.: 5 бтн., 12 пер. кл., 3 др. кл., — разомъ 23 учн. Всіхъ класифікованихъ учениківъ було отже 359.

Перша книжка "Кіевських Старин", котрої соодержанія подали ми въ послѣдній чл. "Дѣла", опустила вже прау, однакожъ ще не наспіла до наст. Розсылка розпачною імовірно сими дніми.

— Звестій український артистъ п. Кропивницький одержавъ, якъ звѣщає кіевський "Трудъ", позолоченіе, вивесть на оцену колька своїхъ оригінально написанихъ (мало-)рускіхъ творівъ драматичніхъ. И такъ сего понедѣлка представлена въ Кіевѣ єго драма въ п'яти дняхъ п. з. "Дай серце воло, заведе въ неволю". Ся драма була представлена на бенефісъ самого автора-артиста. Поряднихъ вѣтей о тѣмъ представленію ще не маємо.

— (Мало-)рускій творы драматичній представлена сесії недѣлі въ Кіевѣ въ драматичній театрѣ, а имено: Буканщина, український водевіль въ 1 дні, Дмитренка — въ Сватання на Гончаровці, въєвтом комедію Кейткі-Оновиженка.

— Въ Уманію на Українію, якъ пише Кіевський "Трудъ", устроено тамтого місяця концертъ, на котрому міжъ іншими виступавъ хоръ аматорівъ колька (мало-)рускіхъ пісень, якъ пр. за цю libretto Лисенка: "Ой, пущу я кониченка", "Набирали рекрутоньбъ", "Ой пора намъ, пора" и "Колибъ мені, Господи, недѣлі дождати". Публіка була тими піснями дуже одушевлена, тими більше, що хоръ, такъ мужчины якъ жінки, виступавъ їй пісні гарно и съ повнимъ зіяннемъ. Устроєньемъ того вечера занимався дръ Крамаренко.

— 108-літній старець Микита-Міколаєнко, умръ 20 січня (1 лютого) с. р. въ містечку Ходимѣ, Радомисльского уѣзду въ Россії. Інъ памітавъ ще часомъ Катерини II, живъ дуже умренно, працюючи до самої гробової дошки и ще въ день передъ смертю паливъ въ печі и зваривъ собї обідъ.

— Нападъ розбишаць. Въ селѣ Кузьминцѣ въ заплавській уѣзdb напали дні 3 л. с. м. розбишиаки на корчму, въ котрой сидѣла вдова жідівка съ гарномъ на цѣлу окопію дочкию и колькома дрѣбними дѣтками. Внавши до корчми, порозбивали гайдамаки, що лишили, вигнали жідівку съ дрѣбними дѣтками на дівръ, а на старшій дочки допустилися звѣрічого насилиства, а оттакъ забрали її съ собою. Кромѣ того вяли ще колька паката рублівъ готівкою и зникли безъ вѣсти.

— На бѣднихъ учениковъ рускої гімназії жертвувавъ Веч. с. Татья Ковалевскій въ Спасовѣ и Перватицькахъ. За сей щедрый дагокъ складає дирекція рускої гімназії во Львовѣ Веч. Дателю, ревновою покровителю нашої молодежі, сердечне "Спасибогъ".

— (Дрѣбний вѣсті.) Цѣсарь удаливъ громадѣ Задорожко въ нов. бобрецкій 200 зр. на будову церкви и школи. — Цѣсарева отъїздали дні 2 л. с. м. до Італії на лози. — Митрополитъ Іоаннъ виїхавъ вчера до Вѣдна. — Епископъ суfragанъ Сильвестр вернувъ въ Бахоръ до Львова. — Намѣстникъ гр. Потоцкій виїхавъ вчера до Вѣдна. — Ческій днівники звѣщають, що Намѣстникъ Галичини гр. А. Потоцкій самъ особисто предложилъ справоуданье Цѣсареви о пансловистичн.-російской пропагандѣ въ Галичинѣ. — Маршалокъ Зыблевський виїхавъ сими дніми до Вѣдна на засдання палати членовъ. — Громада Гнилицькихъ малі одержала її митрополиту архієрейське благословеніе зъ причини поверту на гр.-кат. віропровѣданіе. — П. Стефанъ Пророкъ съ женою Теклою въ Теребовлі одержали її митрополиту архієрейське благословеніе вразъ съ медаліономъ зъ примирами правдивими ихъ "золотого вѣблія". — Въ Праздній зновъ відбулися сими дніми численній реїзії задля соціалістичної пропаганды. — До "Politik" телеграфують зъ Білограду, що при герцеговинськихъ повстанцяхъ, полоненыхъ австрійськими войсками, найдено документы, указуючі на звязь повстанцівъ съ італійськими конзулатами въ окупованыхъ краяхъ.

Вѣсти єпархіальний.

Зъ АЕпархії Львівської.

Душпастирські посади одержали оо.: Л. Залоцький якъ приватний сотрудникъ въ Ко-

смачи и І. Ярмовичъ якъ завѣдатель въ Глобівичахъ великихъ.

Почеснімъ поспільникомъ консисторійскимъ со крилощанськими отзнаками іменованій о. Левъ Малецький въ Пинчоничахъ дек. львівського.

Презенты одержали оо.: М. Цегельський на Камінку отрумилову, В. Козорозеній зъ Тысъмениції на Марківцій дек. тысъменицкого и И. Курбасъ зъ Губини на Новесело дек. збаражского.

Завѣдательство одержали оо.: С. Стисловський зъ Волгоградської въ Ліцькому великомъ дек. золотійскому и І. Стрѣльницькій зъ Сороками (зан. ех. юнглію) въ Медицій дек. збаражского.

Сотрудничество одержали оо.: І. Волянський зъ Наставниць (приватне сотрудн.) въ Звінчичахъ, С. Гайдій зъ Зарванції въ Наставниць и І. Пелехатый въ Гнилицькахъ малыхъ.

Запомогутъ бути буковинського правительства въ суммѣ 40 зр. одержаній о. І. Балашевичъ въ Бонахъ.

Грамоту зъ архієрейськимъ благословеніемъ одержавъ о. Л. Малецький зъ Пинчоничами зъ причини єго 50-літнього священства.

Удъялованье науки религії поручено оо.: М. Артимовичъ зъ Щирця въ тамошній школѣ народній и І. Бѣлинському зъ Щирця при школахъ народнихъ въ Ланахъ и Піскахъ.

Рукоположеніе въ священники отбудеться дні 9 (21) лютого с. р.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

— Василь Порохъ, бувшій учитель въ Ямниці упомянутому дні 27 січня с. р. по довгій і тиждій недугъ въ 28 році життя. Покойний бувъ изоранцевимъ учителемъ, і вѣрний вѣмъ обовязкамъ Русиніа. Зъ скучою платні учительської класу бувъ охочо свою щедру ленту въ користь літератури народної и велими заслужився свою ревностюю около успіху філія тов. "Просвіта" въ Станиславові.

— Петро Кулаковський, уkońчений таємн. університета сима дніми во Львовѣ въ 35-омъ році життя. Вѣчна єму память!

— Амалія Вагілевичъ, вдова по ц. к. уряднику, упомянута дні 3 л. с. м. во Львовѣ въ 55-омъ році життя. Вѣчна єму память!

ВСЯЧИНА.

— Черна галка. Въ Самарѣ надъ Волгоко, якъ пише одна російска газета, тамошній архієрей говоривъ въ проповѣді о вѣрності підданыхъ и о злочинствії нигилистівъ, паводчи фактъ убієства цара Александра II. Таї проповѣдь такъ вильнула на умысли люді, що вишиваніи зъ церкви видалися на вѣхъ, котрій лиши мали на собї сурдуть. Доперва вечеромъ удалось поліції утихомирити розъяреныхъ. Заразъ въ ночі була тамошній комітетъ нигилистичн. свое застбанань и ухваливъ укарати архієрея смертею. Тягнено лісі, кто мавъ замордувати архієрея, і чорну галку витягнула 19 літній дѣвичина, котра недавно лише приступила до союза нигилистівъ. Коли се стадось, дѣвичина поблѣдла мовстѣна, але упевнила зѣбранихъ, що виконає за судъ комітету. Въ два дні познѣше пробудивъ надъ рамонь архієрея вкісъ глухій стонъ, котрій вийдостававъ зъ комінати єго дочки. Переїстражений отець побѣгъ тамтуди и побачивъ свою дочки, котра вилася въ крові на землі. Тутъ слабімъ голосомъ вонюла нещасна дѣвичина отчеві, що на неї панъ лісъ замордувати єго, але она постановила отобрать сама собї життя. Небавомъ сконала, не виявивши жадного зъ своїхъ союзниківъ.

ПОСЛѢДНІ ВѢДОМОСТИ И ТЕЛЕГРАМЫ.

— "Czas" одержавъ слідуючу вѣдомость въ Вѣдні: Въ добре поинформованихъ кругахъ говорять, що мин. гр. Кальюкі рѣшився відзвіти съ політикою гр. Андрашіо на віходѣ и призначити Россії приналежній єї впливу на полуднівихъ Славіанъ, о скілько се не дѣткіе австрійскихъ интересовъ. Въ наслѣдство єго трицѣсарській союзъ єтъ виїкавъ вчера до Вѣдна. — Ческій днівники звѣщають, що Намѣстникъ Галичини гр. А. Потоцкій самъ особисто предложилъ справоуданье Цѣсареви о пансловистичн.-російской пропагандѣ въ Галичинѣ. — Маршалокъ Зыблевський виїхавъ сими дніми до Вѣдна на засдання палати членовъ. — Громада Гнилицькихъ малі одержала її митрополиту архієрейське благословеніе зъ причини поверту на гр.-кат. віропровѣданіе. — П. Стефанъ Пророкъ съ женою Теклою въ Теребовлі одержали її митрополиту архієрейське благословеніе вразъ съ медаліономъ зъ примирами правдивими ихъ "золотого вѣблія". — Въ Праздній зновъ відбулися сими дніми численній реїзії задля соціалістичної пропаганды. — До "Politik" телеграфують зъ Білограду, що при герцеговинськихъ повстанцяхъ, полоненыхъ австрійськими войсками, найдено документы, указуючі на звязь повстанцівъ съ італійськими конзулатами въ окупованыхъ краяхъ.

НЕРЕДИСКА РЕДАКЦІИ.

— ВПов. К. въ М. Подаї буде умѣщена въ слідуючому чл.-ї, бо до сего числа наспіла вже за позно.

Черезъ редакцію "Дѣла" приєздили:

Для Часописи Школьної: о. Е. П. въ Торк. 1 зр., о. М. К. въ Радчу 1-50 зр., о. И. П. въ Пш. 1-50 зр., о. М. въ Окнѣ 1-50 зр., о. Д. Г. въ Зав. 1-50 зр., М. С. въ Саломук. 3 зр., о. К. С. въ Ж. 3 зр.; на дѣвочече воспитанниці въ Львовѣ: о. І. Темніцкій въ Дзвиничу 4 зр. и. Я. Чубатый въ Пониковиці 2 зр., П. І. Ернесто женське въ Пониковиці 3 зр., д. Я. Трехимовичъ въ Креховѣ 3 зр., Пч. Приходане Крехова 3 зр., о. Танчиковський въ

Тернополі 5 зр., о. С. Кацада въ Шельніакахъ 20 зр.; для бѣдн. учен. рускої гімназії: зъ юнія. складокъ въ Хлопівці 7 зр., о. Богданъ въ Синіс. 58 зр., дръ М. Вучинікъ въ Стан. 1-70 зр.

(Даліше буде.)

Подіяка.

Честной "Azienda Assicuratrice" въ Трієстѣ и въ Репрезентації у Львовѣ, складаємо въ име-

ни тутешніого, "Товариства охотничихъ сторожи огневої" пригоди на бѣдн. учен. рускої гімназії въ широруціє Снаси Богъ за ласкаве удъєннє та можу Товариству охотничимъ сторожи запомоги 20 зр. а. в. въ першій хвили, черезъ що причинилась до численності охотниківъ и до замагадження першихъ потреби.

Тартаківъ дні 5 л. с. лютого 1882.
Смеречанській Петро Слободаръ скарникъ.

НАЙЛУЧШЕ ОЛОМУЦЕНСЬКЕ ПИВО МАРЦЕВЕ розсыпавъ въ бочкахъ и флягахъ

Ілля Гертеръ у Львовѣ.
2-3

Запросини до предплати

(4-?)

на

„МЕРТВІЙ ДУШЪ“

найзнаменитшу новѣсть славного и загально звѣстного писателя

НИКОЛАЯ ГОГОЛЯ.

"Мертвій Душъ" вийдуть накладомъ редакції "Дѣла" въ 16 аркушівъ друку (великон 8 кн.).

Предплати на "Мертвій Душъ" приймається до конця січня въ квотѣ 1 зр. 20 кр. (съ додаткомъ 20 кр. на оплату пошти). Склопова цѣна "Мертвихъ Душъ" буде значно підвищена.

Praelectiones Theologiae autore Perrone, 9 томъ.

De processione Spiritus Sancti, 1 томъ.

Philosophica religionis, autore Francisco de Costa, 1 томъ.

Biblia scripta, 1 томъ, нового 1 томъ.

Biblia sacra Vulgata editionis, 1 томъ.

Catechismus ex decreto concilii Videntini, 1 томъ.